

U vraagt, wij

Lid zijn van Dibevo heeft heel wat voordelen. Een daarvan is dat je voor medische vragen rondom dieren terecht kunt bij de Dibevo-dierenarts.

Ik heb al heel wat vragen beantwoord en sommige onderwerpen komen regelmatig terug.

Vooraf rondom de vaccinaties van honden en katten zijn er nog veel onduidelijkheden. Soms zijn de vragen ook heel bijzonder. Zo kan het gaan om voeding, ziekten of zelfs de ontworming van mensen.

TEKST: **STIJN PETERS,**
DIBEVO-DIERENARTS

VRAAG

Ons dierenpension ligt nabij de Belgische grens. Regelmatig krijgen we klanten uit België. Moeten wij als hondenpension onze Belgische klanten dan ook verplichten te enten tegen rabiës?

ANTWOORD

Om mens en dier te beschermen tegen deze dodelijke ziekte gelden er strenge wettelijke eisen zodra je met een dier de grens van een land over wilt. Voor honden, katten en fretten is het verplicht dat de dieren een chip hebben, een Europees dierenpaspoort en een vaccinatie tegen rabiës. Alleen dieren die drie maanden of ouder zijn, mogen de rabiësvaccinatie krijgen. Na de eerste rabiësvaccinatie geldt ook nog een wachttijd van drie weken. De verantwoordelijkheid voor het voldoen aan alle wettelijke eisen ligt in eerst instantie bij het baasje. Als deze met zijn huisdier de grens passeert en niet voldoet aan de wet, dan is hij in overtreding. Dat hoeft voor hem geen probleem te zijn. Zolang hij niet wordt gecontroleerd aan de grens, zal er geen haan naar kraaien. Er zijn zelfs buitenlandse fokkers die adviseren om, met een pup die naar Nederland wordt verkocht, steeds op en neer te reizen zodat de vaccinaties in het buitenland worden gegeven. Dan lijkt het op papier alsof het dier altijd in het buitenland heeft gewoond en pas naar Nederland kwam toen hij voldeed aan alle eisen. In een dergelijk geval is elke grensoverschrijding echter weer een nieuwe overtreding. Als pensionhouder ben je wettelijk gezien de (tijdelijke) houder van een dier. Bij een controle in het pension kan het ontbreken van een rabiësvaccinatie een probleem zijn. De herkomst van een huisdier is eenvoudig te achterhalen aan de hand van de gegevens van de eigenaar. Die horen overigens ook netjes in het paspoort te staan (op een van de eerste pagina's). Staat daar een eigenaar met een Belgisch adres, dan moet de hond dus een rabiësenting hebben gehad om Nederland in te mogen. Het is dus verstandig om de rabiësvaccinatie te verplichten voor honden die uit België komen.

VRAAG

Een klant van mijn dierspecialzaak wil graag graanrijke voeding geven aan haar kat. De poes heeft last van haar nieren en krijgt daarvoor een aangepaste voeding en cranberry-tabletjes. De kat drinkt veel en laat ook urine lopen. Is er een geschikte voeding te vinden?

ANTWOORD

In de jaren dertig was het een Amerikaanse arts die uitvond dat honden met nierproblemen baat hebben bij een aangepast dieet. Het nierdieet is daarmee een van de eerste veterinaire voedingen voor huisdieren. In de tientallen jaren daarna is het nierdieet verbeterd om de kwaliteit van leven en de overlevingstijd voor de nierpatiënt te optimaliseren. Het nierdieet heeft als doel om de beschadigde nier te ondersteunen, om de slechte effecten van het nierfalen te verminderen en om nieuwe nierschade te voorkomen. Zo bevat een nierdieet minder eiwit en zout, waarmee de belasting voor de nieren wordt verminderd. Veel nierpatiënten ontwikkelen een tekort aan kalium en hebben dan onvoldoende spierkracht. Dit mineraal wordt aan het nierdieet toegevoegd. Bij de nierpatiënt gaat het ook fout met de regulering van fosfaat. Een nierdieet bevat daarom minder van dit mineraal om te voorkomen dat het fosfaat met calcium neerslaat in de organen. Vezels in de voeding spelen ook een belangrijke rol. Door deze verhoogd aan te bieden, worden afvalstoffen van de eiwitstofwisseling in de darmen gebonden aan de vezels en worden de toxische effecten hiervan beperkt. Om nierschade af te remmen zijn omega 3-vetzuren en antioxidanten aan een nierdieet toegevoegd. Het nierdieet vormt een belangrijk onderdeel van de behandeling van chronisch nierfalen. Een nierdieet vervangen door een andere voeding die niet specifiek voor dat doel is gemaakt vormt dan ook een risico voor de patiënt.

antwoorden

VRAAG

Zowel de hond als de kinderen van een klant van ons hebben wormen. Allen zijn ze ontwormd. De hoeveelheid van een ontwormingsmiddel voor de hond is afhankelijk van het lichaamsgewicht. Een volwassene krijgt echter één tablet, net als een kind. Waarom geldt voor kinderen geen aangepaste dosering?

ANTWOORD

Het verschil in de ontworming van mensen en dieren zit hem vooral in het gebruikte ontwormingsmiddel. Voor mensen wordt vooral mebendazol gebruikt. Een ontwormingsmiddel dat heel veilig, effectief en inmiddels ook heel goedkoop is. Doordat het weinig bijwerkingen heeft, is de dosering voor een kind van tien kilo gelijk aan die van een volwassene van tachtig kilo. Het zou echter kunnen om, indien de effectiviteit gelijk is, de dosering aan te passen aan het gewicht. Bij veel medicijnen gebeurt dat ook, maar niet bij deze ontworming.

Voor dieren worden er echter heel veel verschillende ontwormingsmiddelen gebruikt. Voordat dergelijke medicijnen geregistreerd worden, wordt de effectiviteit en de veiligheid onderzocht. Daaruit blijkt dan vaak dat de hoeveelheid werkzame stof voor een Chihuahua anders is dan voor een Cane Corso. Ook zijn er verschillen in werkzaamheid ten opzichte van de mebendazol. Mebendazol doodt alleen aarsmaden en spoelwormen in het larvale L4-stadium en de volwassen wormen in de darm. Nieuwere ontwormingsmiddelen voor huisdieren pakken vaak ook eerdere larvale stadia aan, L2 of L3. Daardoor heeft een ontwormingskuur langer effect en is een dier langer wormvrij met slechts één behandeling. Ook het type worm dat aangepakt wordt, verschilt per ontwormingsmiddel. Hartworm, longworm, vossenlintworm... allemaal opkomende wormen die niet door mebendazol worden bestreden.

VRAAG

Een klant van mijn dierenpeciaalzaak heeft een vogel gekocht die dood ging. De dierenarts constateerde papegaaizenziekte en heeft daarvan melding gemaakt bij de NVWA. Deze dienst is bij mijn zaak langsgekomen en heeft monsters genomen. Daaruit bleek dat de ziekte in een aantal kooien aanwezig was. Kan ik hier iets aan doen?

ANTWOORD

Papegaaizenziekte wordt veroorzaakt door de bacterie *Chlamydophila psittaci*. Deze bacterie is niet alleen een probleem voor vogels maar ook voor mensen. Het kan leiden tot een flinke longontsteking. Dit is de reden dat papegaaizenziekte een meldingsplichtige ziekte is. Bij een verdenking moet de NVWA worden ingelicht. Een bedrijf waar besmette vogels zitten gaat op slot. Er mag geen dier meer verkocht worden, totdat de ziekte is verdwenen. Dieren die positief getest zijn, moeten afgezonderd worden van de rest van de vogels. Ook de gezonde dieren worden meegenomen in de behandeling. De veroorzakende bacterie is gevoelig voor vrij veel antibiotica en kan gewoon behandeld worden. Iets wat moet gebeuren in overleg met een dierenarts. Na een week behandelen is vaak al verbetering te zien. Toch wordt er gemiddeld zes weken lang behandeld. Na deze periode worden de dieren opnieuw getest. Wanneer de ziekte is verdwenen, zal de NVWA weer goedkeuring geven om dieren te verkopen.

VRAAG

Je hoort zoveel over de knaagsteen. Konijnen zouden er blaasstenen van krijgen. Mogen we die nog wel verkopen?

ANTWOORD

De verkoop van knaagstenen of speelstenen wordt nog steeds toegestaan. Deze stenen bestaan voor dertig procent uit calcium. Bij dierenartsen is de consensus dat dergelijke stenen afgeraden worden bij konijnen en knaagdieren zoals de cavia. De reden hiervan is dat het konijn en de cavia honderd procent van de kalk uit hun voeding opnemen. Dus ook de kalk die ze binnenkrijgen met het knagen aan deze steen. De kalk die niet wordt gebruikt voor de botopbouw, wordt uitgeplast. Dit zou een risico kunnen vormen op het ontstaan van nier- en blaasstenen. Deze stelling heeft men met onderzoek nooit kunnen bewijzen. Omdat niet ieder konijn of elke cavia die te veel kalk binnenkrijgt nier- of blaasproblemen ontwikkelt is het idee dat ook andere zaken, zoals erfelijkheid en aanleg, een grote rol spelen. Een kalkarm dieet is dus niet voor ieder dier nodig, maar een overmaat aan kalk is geen goed plan.

Over het voordeel van de knaagsteen op het gebit is nog altijd discussie. De invloed op de lengte van de tanden van konijnen en de cavia is waarschijnlijk verwaarloosbaar. Deze dieren moeten het puur hebben van het kauwen van gras en hooi. Dat zorgt voor een goede slijtage van de snijtanden en van de kiezen. Alleen voor het konijn of de cavia die knaagt aan zijn kooi is er een goed alternatief nodig, zoals houten speeltjes of houten producten om op te knagen.